

Bizantski utjecaj u rukopisima *Les Miracles de Nostre Dame* Gautiera De Coincija

Ovaj članak analizira prikaze Djevice Marije i druge teme u jednoj od najvažnijih rukopisnih zbirki čuda trinaestoga stoljeća, *Les Miracles de Nostre Dame*, koju je Gautier de Coinci napisao prije 1236. Autorovo je polazište zapadna tradicija i uloga koncepta Prijestolja Mudrosti u okviru promjena odnosa prema „slici“ i liturgijskog značaja posredničke uloge Majke Božje, a referira se na komentare bizantske ideje zapadnih teologa 12. stoljeća. To uključuje postavljanje „slike“ u tradiciju Crkve, napad na sve one koji se usude oskvrnuti ju ili uništiti, te upute o načinu poštivanja svetog prototipa kroz hvaljenje i žrtvu. *Les Miracles de Nostre Dame* vizualizira autorove ideje, koje su sistematizirale naslijeđeno učenje Drugog Nicejskog sabora, u okviru oblikovanja nove gotičke „slike“ i načina njenoga štovanja. Tako u rukopisu nalazimo dvostruke prikaze, koji ukazuju na povezanost slike i njezina prototipa, postavljajući ih u isto vrijeme i prostor. Navedena dvojnost odraz je materijaliziranog božanskog prisustva te individualne pobožnosti. Ilustracija, poput *Čuda svećenika u Chartresu*, u kojoj se glavni lik predstavlja kao stvaran, odražava značaj materijalnih i vizualnih komponenata na slikama u osobnoj pobožnosti. Marijanski prikazi imaju dodatnu vrijednost: njihov je model medijator *par excellence*, što daje veću snagu prikazu. Od svih kopija, rukopis čuvan u Besançonu najsnažnije prikazuje promjene nastale u trinaestom stoljeću: korištenje dvostrukih prikaza i naglašen realizam, s posebnim naglaskom na veličinu i „animiranost“ Marijinog lika.

Prijevod s engleskoga: Nikolina Gunj